

съграмадни блокове, височината на което достига 30—40 метра, т. е. колкото най-високото здание въ София.

Въ такива Крали-марковски размъри сж и „окната“. Окното „Поличкитъ“ отстои отъ входа на около 40—50 м. съ размъри 34 м. на 40 м. Почти по срѣдата на отвесната стена на този отворъ се намира една поличка (платформа) съ нееднаква ширина: отначало около единъ метъръ, следъ това веднага се разширява до 3—4 м. и отново почва да се стѣснява, докато достигне 30 см. ширъ. Твърде вѣроломна е тая поличка къмъ новодошлитъ гости, които пожелаятъ да походятъ по нея. Въ жгъла на разширението си прикрива единъ отворъ съ 1·5 м. диаметъръ. Неотдавна единъ любознателенъ ученикъ попадналъ въ нея и намѣрилъ веднага смъртта си върху влажния подъ на пещерата.

Овчарчетата, които пѣхха по поличката, ни се виждаха като джуджета.

Още по-внушителенъ е отворътъ „Киликътъ“. Турското му име на български значи *дупка*. Има форма на елиптиченъ цилиндъръ, на който хоризонталното сечение има оси съ дължина 73 м. и ширина 48 м. Пронизва помалко тавана, а повече стената. По него може, макаръ и съ мъжа, да се излѣзе на естествения покривъ на пещерата.

„Кошерището“ образува третия и четвъртия отвори, сравнително малки за тукашнитъ измѣрения: по 3—4 м. Сравнително малки сж и „Кучешкитъ отвори“, наречени така, защото въ тѣхъ наказвали съ смъртъ лошитъ кучета отъ с. Деветаки. Пуснати въ тѣхъ, тѣ намирали сигурната си смъртъ.

Сжщо внушителенъ е „Срѣдниятъ отворъ“, който има правоъгълна форма съ дължина 28 м. и ширина 10 м., т. е. колкото едно дворно мѣсто отъ 280 кв. м.

Но казаното дотукъ се отнася само за гигантското придверие на пещерата, достъпно за всѣки любопитенъ и единствено по своитъ размъри въ България. Да се